

tolerantia aduersorū: sed intus plenos varijs gratijs fructū:
q̄ partim alben p̄ vitę innocētia: partim rubet p̄ cōpassionē ad
p̄rios. Luc. viij. c. Fructum afferit in parietia. Dicit ergo:
Quos q̄rit: Quę ē ista: vñ hūc habeat apparatū: ego descē
di rē. Ideo. i. ipsa ascēdit: quia descēdit in hortū nūcū: vt ipsum
coleret: vnde et ipsa in
quibuscūq̄ ē auroza: in
alijs luna: et alijs sol.
Hic ē hortus in q̄ intra
uit susanna i pomerio
vt ibi lauaret: Daniel
xij. a. In hūc hortū
descēdit dñs p̄ gratia:
vt videat poma cōual
litū. i. bona opa hūilitū redolētia: in q̄bus plurimū delectat: vt
dicit: est: et sic de alijs. Vel de beata s̄gine pōt exponi in quā
descēdit fili⁹ dei: vt respōdeat ipse fili⁹ dei angelis p̄us cū ad
miratiōē q̄rētib⁹: Quę ē ista rē. Et ostēdit hic magnū pietatē
diuine mysteriū: et admirabile fili⁹ dei sacramētū: q̄ vt nos fa
ceret in celū ascēdere: descendit in trā: s̄m qd̄ p̄s. orauerat:
Dñe inclina cēlos tuos et descēde. Cēlos inclinauit q̄si ange
los hoim seruitio et misterio deputauit. Sed ipse se nō solum
indinauit: s̄ paulo minorat⁹ ab angelis vñq̄ ad hūanā naturā
descēdit vt fili⁹ reguli sanaret: Joh. iij. g. Vbi et descēdit in
hortū nūcū. i. in beatę virginis vterū q̄ ē hort⁹ cōclusus: De
quo. s. iij. c. Et de q̄ Gen. ij. b. Plātauerat autē dñs paradisu
voluptatis ab initio rē. Et nūcū est hort⁹ iste: s̄m trā que in
nuce est inuenire: q̄ et i beata s̄gine inueniunt. i. corticis ama
ritudo: Maria em̄ interpretatur amara mare: p̄ contrariū sic vo
cata: q̄ nihil penitus amaritudinis habebat. Tēte duricia in
sancti p̄positi firmitate. Vñ angelo r̄ndit Luc. j. d. Quō fiet
istud qm̄ virū nō cognosco: Nūcū dulcedo i fruct⁹ p̄dofita
te. Vñ in eodē: Et b̄ndict⁹ fruct⁹ v̄trius tui. a. **¶** Ut vidēre
poma cōualitū. i. multiplices fruct⁹ hūilitatis ipsi⁹: ita in
terioris q̄ exterioris manifestat⁹: et alios videre facere: ac per
approbatōē etiam me videre significarem: s̄m q̄ ipsa dixit
Luc. j. e. Quia respexit dñs hūilitatē ancille sue rē. Quoz
vñ ē sapiētia. Prouer. xj. a. Vbi hūilitas tibi sapia. Ali⁹ ex
altario. Luc. xij. c. Qui se hūiliat exaltabit. Tēte bonoz
opez multiplicatio. P̄s. Valles abūdabūt frumēto. Quar
tus fluuioz doctrine: abūdantia et p̄fluuiū. P̄s. Inter mediū
mōtū p̄transibūt aq̄. Quis a p̄cella et ventis abscōso. Esa.
xxxij. a. Erit q̄si q̄ abscōdit se a vento rē. b. **¶** Et inspicere
si floruiſſet vinea. i. ego beata: de q̄ vñ vera p̄cessit. Flo
ruit hec vinea i fili⁹ dei p̄ceptiōē: **¶** Et germiaſſent ma
lapunica: p̄ q̄ designant charitatis beatę s̄ginis quā erga
noi h̄y multiplices effect⁹: q̄ licet i oēs defluat et emanat: tñ plena
remanet et redūdās: cui dicit⁹ ē: Que ḡra plena. Nec mirū: cū
ab ipsa ortū habuerit fōs indeficēs charitatu⁹ et ḡraz. Se
quit⁹: d. **¶** Nesciui rē. R̄fio ē synagoge se ignorasse hec pi
centis: et causā suę cecitatis exp̄rimētis: cū subiūgit: e. **¶** Alia
mea cōturbauit me. p̄p̄ q̄drigas aminadab. i. aial
ratio synagoge p̄turbata ē et exēcata. p̄p̄ hypocrisim phari
seoz: traditiōes scribarū: auariciā sacerdotū: ambitionē p̄nci
pū. Vñ ne locū p̄deret et gentē: suaserūt pplis vt barrabā pe
terēt. Vñ dicunt q̄drige aminadab. i. iudaici ppli: q̄ dixit Ero.
xix. b. Oia q̄cūq̄ dixerit nob̄ dñs audiem⁹ et faciem⁹. Inter
p̄raf autē aminadab. p̄plus sp̄otane⁹. Vel alit. Hoc dī vt reco
gnoscat synagoga suū errorē q̄ despectit ecclīā et scandalizata
fuit: videns doctrinā q̄tuor euāgelistarū p̄ferri doctrinē legis
et p̄phaz: q̄ euāgelia dicunt q̄drige aminadab. i. christi: qui vt
aminadab de tribu iuda fuit: et mortē sp̄ote suscepit. P̄s. Ele
uauerūt flumina dñe rē. Ecce cōturbatio. Esa. liij. c. Oblat⁹ ē
q̄ ipse voluit. Vel p̄ma q̄driga christi fuit ex aplis: secūda ex
martyrib⁹: tertia ex p̄fessorib⁹: quarta erit ex v̄ris fortissimis
tpe antichristi. De his q̄drigis Zach. vi. a. Leuauit oculos
meos: et vidi et ecce q̄tuor q̄drige rē. Vñ q̄drigis adducti s̄t
paruuli ad fidē ecclēsię. Esa. viij. f. Adducet oēs fratres v̄ios
de ciuitas gētib⁹ donū dñi in eq̄s et in quadrigis rē. Et dicit
synagoga: d. **¶** Nesciui. i. nō approbauit. Eodem mō sumit

Matth. vij. c. Nescio vos: s̄m qd̄ etiam dicit in P̄s. Mōuit
dñs viā iustoz. Vel q̄tuor quadrigę siue rotę volubiles: s̄m
q̄tuor affectiōes hūanę: q̄b⁹ human⁹ anim⁹ tota die voluit
et rotat: gaudiū. i. tristitia: timor et desideriu. De q̄b⁹ Prouer.
xxx. c. Tria s̄t mibi difficilia et q̄rtū penit⁹: ignoro: viā aq̄le rē.

dab. Reuētere reuētere su
namit: reuētere reuētere vt
intueamur te. (Ca. VII.
b. q̄ Quid videbis i sunami
te nisi choros castroz:

trā: tristitia de aduersitate q̄si repit et cōsternat: cōtra quā ne
cessari⁹ ē aspect⁹ serpētis et v̄lilis i palo. Per viā nauis i mari:
timor nociui. In nauī em̄ maris ē magnū p̄culū. Sap. xij. a.
Exiguo ligno rē. In hac nauī fluctuat: q̄s van⁹ mer⁹ exagi
tat: et vent⁹ rapid⁹ hūanę cogitatiōis p̄turbat. Talib⁹ expedi
ret dicere: Dñe salua nos p̄m⁹. Per viā viri in adolescētia: q̄
sibi semp̄ vitā repromittit longiorē: spes siue desideriu hūa
nū: q̄ sepiſſime hūan⁹ anim⁹ q̄drigat. P̄s. Spauit i multitu
dine oluitaz suaz rē. Contra qd̄ bonū esset qd̄ sequit⁹: Ego
autē sic oliua rē. H̄c s̄nt quadrigę aminadab. i. sp̄otane/ spon
te. i. eis se cōmittētis. f. **¶** Reuētere reuētere sunami
tis rē. Prius dixit synagoga se nescisse et cōturbatam fuisse
videns ergo sponsus vel ipsa ecclesia q̄ suum iam recogno
scit errorem: hortatur eandem vt ad veritatem fidei reuertat
tur: ad pacem germanitatē: ad agnitōē redēptoris: ad ope
rū p̄fectionē: p̄p̄t qd̄ et q̄ter dicit: Reuētere sunami
tis. i. captiua quadruplici seruitute. i. p̄ncipiū: mādatorū: legi
et p̄ci. Reuētere etiā p̄ culpę agnitōē: idolatrię abiura
tione: p̄nē approbatōē: et religiōis amorē. Vel vox ē sp̄ōsi
hortantis ecclīā: q̄ in mēbris suis multiplici p̄ peccata ab eo
discessit: cui q̄ter dicit: Reuētere: a q̄tuor. i. p̄tib⁹ mūdi. Vñ
specialit̄ dicit ad aīaz captiuatā p̄ p̄ctm̄: vt reuertat p̄ boni cō
cupiscētia: et p̄ illa tria q̄ sunt i p̄ntētia. Vel vt reuertat a q̄
tuor naturalib⁹ affectiōib⁹ ipsā in hac misera vita rotatib⁹. i.
gaudio/ tristitia/ timore/ et spe: q̄ p̄ q̄drigas: vt dicit⁹ ē: signifi
cāt. Esa. xxx. e. Erūt aures tuę audietes vocē p̄tergū monēt.
g. Reuētere/ inq̄ reuētere: vt ego et mei/ intueamur
te. i. speciē tuā quam p̄us habueras: et ad huc si reuerſa fueris
recupabis. Vel vt intueamur te: Ego quidē p̄ approba
tione: tu h̄o teipsā p̄ reprobationē: et erroris recognitionē: q̄
diu em̄ auersa es: nec ego te intueor: nec tu teipsā vides.

Quid videbis in sunamite (Expo. Ca. VII.
q̄ nisi choros castroz: Vox ē sp̄ōsi ad sp̄ōsam/ q̄si
ita inultās synagogā ad reuertendum: sed qd̄ vis vel
credis te i ea intueri debere: Vñ eodē mō vox est sodalitū ad
sponsū q̄ sponsā ecclīā vel fidelē aīam hortat⁹ fuerat vt redi
ret. Sūt autē inter cetera duo q̄ libētē aspiciunt. Vagnan
tes em̄ libētē aspiciūt tyrocinia et bella: pusillanimes h̄o lu
dos et choros. H̄c q̄ duo cōiunctim dicit hic in sunamite vi
dēda: vt tam bi q̄ illi in ip̄suo aspectu inueniāt qd̄ eos vide
re delectet. Vnde dicit: b. **¶** Quid videbis in sunami
te nisi choros castroz: Quasi nō videbis i ea amodo ali
quid infidelitatis vel peccati: sed eā videbis ad laudes dei bi
larem: et cetera opera deo iocūdā: et ad bella sp̄ualia p̄romptā
ac expeditā et fortissime ordinatā: et cōtra hostes viriliter vi
micantē. Item cū timore exultantē et tribulatiōes cum gau
dio sustinentē. Choris comparat ecclesia quo ad mēris iocū
ditatē de patrię celestis expectatiōē. Castris autē quo ad aci
erum statū et ordinatiōē in mūdi huius certamine. Vñ ad
es ē cōiungatorū: alia cōtinentiū: alia p̄latorū. Sed attende q̄
hic cōiungit choros cū castris. In choris laudes deo cana
mus: in castris ip̄so dño militamus. Sunt q̄ chori castroz: q̄
dei laudibus insistent: ita q̄ bella eius fideliter pagunt. Esa.
xxx. g. In citharis et tympanis et bellis p̄cipuis expugnabit
eos. Itē chori castroz sunt qui intus in corde pacē et humi
litatē custodiunt: extra se h̄o tam in se q̄ in p̄ximis modis om
nibus debellare nō

De brā s̄gine

P̄s. 143. Dñe inclina cēlos tuos et descēde. Cēlos inclinauit q̄si ange

P̄s. 8. indinauit: s̄ paulo minorat⁹ ab angelis vñq̄ ad hūanā naturā
descēdit vt fili⁹ reguli sanaret: Joh. iij. g. Vbi et descēdit in
hortū nūcū. i. in beatę virginis vterū q̄ ē hort⁹ cōclusus: De
quo. s. iij. c. Et de q̄ Gen. ij. b. Plātauerat autē dñs paradisu
voluptatis ab initio rē. Et nūcū est hort⁹ iste: s̄m trā que in
nuce est inuenire: q̄ et i beata s̄gine inueniunt. i. corticis ama
ritudo: Maria em̄ interpretatur amara mare: p̄ contrariū sic vo
cata: q̄ nihil penitus amaritudinis habebat. Tēte duricia in
sancti p̄positi firmitate. Vñ angelo r̄ndit Luc. j. d. Quō fiet
istud qm̄ virū nō cognosco: Nūcū dulcedo i fruct⁹ p̄dofita
te. Vñ in eodē: Et b̄ndict⁹ fruct⁹ v̄trius tui. a. **¶** Ut vidēre
poma cōualitū. i. multiplices fruct⁹ hūilitatis ipsi⁹: ita in
terioris q̄ exterioris manifestat⁹: et alios videre facere: ac per
approbatōē etiam me videre significarem: s̄m q̄ ipsa dixit
Luc. j. e. Quia respexit dñs hūilitatē ancille sue rē. Quoz
vñ ē sapiētia. Prouer. xj. a. Vbi hūilitas tibi sapia. Ali⁹ ex
altario. Luc. xij. c. Qui se hūiliat exaltabit. Tēte bonoz
opez multiplicatio. P̄s. Valles abūdabūt frumēto. Quar

P̄s. 64. tus fluuioz doctrine: abūdantia et p̄fluuiū. P̄s. Inter mediū

P̄s. 103. mōtū p̄transibūt aq̄. Quis a p̄cella et ventis abscōso. Esa.
xxxij. a. Erit q̄si q̄ abscōdit se a vento rē. b. **¶** Et inspicere
si floruiſſet vinea. i. ego beata: de q̄ vñ vera p̄cessit. Flo
ruit hec vinea i fili⁹ dei p̄ceptiōē: **¶** Et germiaſſent ma
lapunica: p̄ q̄ designant charitatis beatę s̄ginis quā erga
noi h̄y multiplices effect⁹: q̄ licet i oēs defluat et emanat: tñ plena
remanet et redūdās: cui dicit⁹ ē: Que ḡra plena. Nec mirū: cū
ab ipsa ortū habuerit fōs indeficēs charitatu⁹ et ḡraz. Se
quit⁹: d. **¶** Nesciui rē. R̄fio ē synagoge se ignorasse hec pi
centis: et causā suę cecitatis exp̄rimētis: cū subiūgit: e. **¶** Alia
mea cōturbauit me. p̄p̄ q̄drigas aminadab. i. aial
ratio synagoge p̄turbata ē et exēcata. p̄p̄ hypocrisim phari
seoz: traditiōes scribarū: auariciā sacerdotū: ambitionē p̄nci
pū. Vñ ne locū p̄deret et gentē: suaserūt pplis vt barrabā pe
terēt. Vñ dicunt q̄drige aminadab. i. iudaici ppli: q̄ dixit Ero.
xix. b. Oia q̄cūq̄ dixerit nob̄ dñs audiem⁹ et faciem⁹. Inter
p̄raf autē aminadab. p̄plus sp̄otane⁹. Vel alit. Hoc dī vt reco
gnoscat synagoga suū errorē q̄ despectit ecclīā et scandalizata
fuit: videns doctrinā q̄tuor euāgelistarū p̄ferri doctrinē legis
et p̄phaz: q̄ euāgelia dicunt q̄drige aminadab. i. christi: qui vt
aminadab de tribu iuda fuit: et mortē sp̄ote suscepit. P̄s. Ele
uauerūt flumina dñe rē. Ecce cōturbatio. Esa. liij. c. Oblat⁹ ē
q̄ ipse voluit. Vel p̄ma q̄driga christi fuit ex aplis: secūda ex
martyrib⁹: tertia ex p̄fessorib⁹: quarta erit ex v̄ris fortissimis
tpe antichristi. De his q̄drigis Zach. vi. a. Leuauit oculos
meos: et vidi et ecce q̄tuor q̄drige rē. Vñ q̄drigis adducti s̄t
paruuli ad fidē ecclēsię. Esa. viij. f. Adducet oēs fratres v̄ios
de ciuitas gētib⁹ donū dñi in eq̄s et in quadrigis rē. Et dicit
synagoga: d. **¶** Nesciui. i. nō approbauit. Eodem mō sumitLuc. 1. c. ab ipsa ortū habuerit fōs indeficēs charitatu⁹ et ḡraz. Se
quit⁹: d. **¶** Nesciui rē. R̄fio ē synagoge se ignorasse hec pi
centis: et causā suę cecitatis exp̄rimētis: cū subiūgit: e. **¶** Alia
mea cōturbauit me. p̄p̄ q̄drigas aminadab. i. aial
ratio synagoge p̄turbata ē et exēcata. p̄p̄ hypocrisim phari
seoz: traditiōes scribarū: auariciā sacerdotū: ambitionē p̄nci
pū. Vñ ne locū p̄deret et gentē: suaserūt pplis vt barrabā pe
terēt. Vñ dicunt q̄drige aminadab. i. iudaici ppli: q̄ dixit Ero.
xix. b. Oia q̄cūq̄ dixerit nob̄ dñs audiem⁹ et faciem⁹. Inter
p̄raf autē aminadab. p̄plus sp̄otane⁹. Vel alit. Hoc dī vt reco
gnoscat synagoga suū errorē q̄ despectit ecclīā et scandalizata
fuit: videns doctrinā q̄tuor euāgelistarū p̄ferri doctrinē legis
et p̄phaz: q̄ euāgelia dicunt q̄drige aminadab. i. christi: qui vt
aminadab de tribu iuda fuit: et mortē sp̄ote suscepit. P̄s. Ele
uauerūt flumina dñe rē. Ecce cōturbatio. Esa. liij. c. Oblat⁹ ē
q̄ ipse voluit. Vel p̄ma q̄driga christi fuit ex aplis: secūda ex
martyrib⁹: tertia ex p̄fessorib⁹: quarta erit ex v̄ris fortissimis
tpe antichristi. De his q̄drigis Zach. vi. a. Leuauit oculos
meos: et vidi et ecce q̄tuor q̄drige rē. Vñ q̄drigis adducti s̄t
paruuli ad fidē ecclēsię. Esa. viij. f. Adducet oēs fratres v̄ios
de ciuitas gētib⁹ donū dñi in eq̄s et in quadrigis rē. Et dicit
synagoga: d. **¶** Nesciui. i. nō approbauit. Eodem mō sumitP̄s. 92. aminadab de tribu iuda fuit: et mortē sp̄ote suscepit. P̄s. Ele
uauerūt flumina dñe rē. Ecce cōturbatio. Esa. liij. c. Oblat⁹ ē
q̄ ipse voluit. Vel p̄ma q̄driga christi fuit ex aplis: secūda ex
martyrib⁹: tertia ex p̄fessorib⁹: quarta erit ex v̄ris fortissimis
tpe antichristi. De his q̄drigis Zach. vi. a. Leuauit oculos
meos: et vidi et ecce q̄tuor q̄drige rē. Vñ q̄drigis adducti s̄t
paruuli ad fidē ecclēsię. Esa. viij. f. Adducet oēs fratres v̄ios
de ciuitas gētib⁹ donū dñi in eq̄s et in quadrigis rē. Et dicit
synagoga: d. **¶** Nesciui. i. nō approbauit. Eodem mō sumit

infus debellare non cessant. Tales libenter respiciunt dominus. Unde
Zach. i. e. Respexit deus humilitatem ancille sue. Et Beñ. iij. a.
Respexit dominus ad abel et ad munera eius. Ideo dicit dominus: **Par-**
cl. i. g. Dabete i vobis sal: et pacem habete inter vos. Ecce tra-
hitur Esa. lviij. d. Non est pax impijs dicit dominus. Chori autem sunt
quidam sed non castros:
qui sibi invicem quadam
familiari vnanimitate
consentit: sed vitijs in
aliquo non contradicunt.
Castra vero et non chori:
quod adversus concupiscentiam

a **Quod pulchri sunt gressus tui**
b **in calciametis filia principis.**
c **Structura feminum tuorum: sicut**

8.67. ita strenue militat: non sunt vni⁹ moris in domo: imo magis
sibi ipso ba⁹ p⁹ntio discordat. Sed cum e⁹ vnanimitas p⁹cent⁹ stu-
tuta: vicia expugnatio: tunc sunt chori castrorum. Et hec videtur in
sanamite. i. aia fidelis redeunte a captivitate peccati. Ibi sunt quod
ducebat filie israel submersis egyptijs: Exo. xv. c. Et quod cantauit
iudith holoserne prostrato: Iudith vlt. a. Sequitur: a **Quod**
pulchri sunt gressus tui. Ibi sponsus ut inuitet ad ecclesiam synagoga in
fine seculi convertenda: pulchritudine eius quo ea amplius videre
desideret et desertit. Vel si visus est comedatio ecclesie novissimae
mor⁹ temporis et iudeis et gentibus in vnu collectis: Et attende quod
sponsa superius in sponsi descriptione incepit a capite: infra ad
membra cetera descendendo: ut per hoc notaret eius humi-
litas et benignitas quod dignatur est in carne descendere: ut sponsam
ascendere faceret: et secum collocaret in celis. Ipse vero sponsus hic
incipit a pedibus ascendendo: in quod perfectio ecclesie declaratur. Dicit ergo
a **pulchri sunt gressus tui.** i. progressus in agendo et patien-
do speciosi: et conversatio irreprehensibilis. Hoc plane vix erat in
tempore promissionis ecclesie: ut Act. iij. et. iij. manifeste apparet.

De zacharia et helisabet habet quod incedebat in mandatis domini si-
ne querela. Ibi progressus in duobus precipue attendunt: in dilatatione et
multitudine propter: et exaltatione ex pueritiae principis et magno
ritu. Sic erit vix in fine seculi. Et licet in Ps. dicatur: **Dispositio eius**
perfecta: filie regis ab initio: non tamen propter hanc remouet: quoniam sit et exterior
pulchritudo: b In calciametis. i. in moribus et passionibus chris-
tiani: pcedentibus sanctorum exemplis. i. apostolorum et aliorum patrum affectus
nostros munitionibus: et a lesione occultis peccatis defendentibus. Unde
et agnus comedentibus pceptum est ut calciamenta haberet in pedibus:
Exo. xij. b. i. Job. ij. a. Qui dicit se in christo manere debet sic
ille ambulavit et ipse ambulare. Et gressus ecclesie sunt pulchri:
quod pedes pulchri doctores. i. et plati: quorum pulchritudo attē-
dit ut sint recti: directi etiam in ahi: non in retro: et amplius immobiles
et mundi. Ecce. j. b. habet de aia: quod pedes eorum erant pedes
recti. Vel gressus aie fidelis sunt casti: timor domini: et spiritualis de-
siderij flagrantia: quae duo sicut quedam calciamenta animam a spi-
rituali lesione defendunt. Nam timor dei mortificat carnis vo-
luptatem. Ecce. xvij. b. Calciam te hiacyntho etc. Spirituale vero
desiderium propriam voluntatem. Unde Iudith. vlt. b. habet: **Sadalia**
eius rapuerunt oculos eius. c **Filia principis: illi.** i. qui Esa.
lx. b. dicitur princeps pacis: cuius principatus super humeros eius.
Qui non solum princeps est sed principium. Unde Job. viij. c.
Ego principium qui et loquor vobis. Cuius est ecclesia vel anima
fidelis: filia: per spiritum adoptionis ab ipso genita. Sed est
attendendum quod est filia principis et ancilla principis: et filia matris
et ancilla matris. Filia principis est: quoniam plato ei aliquid durum iniungit
genui: ex celo iusticie patet: et est obediens ex amore. Sed ancilla
est: cum ei aliquid precipienti patet timore potius quam amore: est tamen ut
dominum venerando. Filia autem est matris: quoniam a plato teneriori affe-
ctu compassiois ut a matre diligit et fouet: et ipsa ei equa deuo-
tione respondet. Sed ancilla: cum ipsa ea hoc modo fouente ac dili-
gente: ipsa magis timore venerat quam amore. d **Structura**
feminum tuorum sicut monilia etc. In viris femora: in femi-
nibus femia. Feminum debet dici. Juntura quod feminum eccle-
sie est concordia duorum populorum in vna fide et dilectione: Quae est e

8.77. **Sicut monilia indurabilia et colligata vinculo charitatis**
ecclesiam munies atque ornas. **Quae fabricata sunt ma-**
nu artificis: illi quod fabricatur est auro et sol: qui solus que-
rere hanc iuncturam vix ad finem mundi distulit. Vel **Structura**
ra feminum: sicut amicitie: vicissitudines et similitudines

platorum: Quae est e **Sicut monilia: sicut iuncturae charitatis vin-**
culo firma pnextione colligata. Job. xij. d. In hoc cognoscet oculus
quod mei discipuli estis etc. De hac iunctura habet Gal. ij. b. quod pe-
trus et iohannes dederunt paulo et barnabe dextras societatis.
Haec femina fulgere debet exemplis virtutum: rutilare auro chari-

f **monilia quae fabricata sunt manu**
s artificis. **Umbilicus tuus crater**
b **tornatis: nunc indiges poculo.**

generatiois. i. charitas. Vel **Structura feminum: potest dici**
vinculum pfectionis: quod religiosos viros ligat ad psequi salutem
toris: ut a mandatis eius vel consilijs non deuiet: aut declinet: De
quo Apoc. xix. c. habet quod habebat in vestimento et in femore
suo scriptum: **Rex regum et dominus dominantium.** Unde et Beñ. xxiij. a. ha-
bet quod eliezer posuit manum suam in femore abrahe. Haec iunctura
ra feminum est e **Sicut monilia: ad ornatum et munimentum ecclesie**
ppara. Unde Ps. Ecce quod bonum et quod iocundum etc. Unde dicit muni-
mentum iocundum ornatum. Haec sunt monilia quae dedit eliezer rebecca:

Beñ. xxiij. b. **Quae fabricata sunt manu artificis: re-**
ligiosis. i. vel ordinis institutis: quod in ipsa fabricauit salubritas
instituta: Ut ipsi domini quod cessare poterunt tyrannide: ex sua secreta
sapientia hominibus consilium ordinauit: ut idem toror et quod toror ref: mar-
tyrium inferret et martyrum. De quod Esa. xliij. d. Ego sum dominus faciens
omnia. **Umbilicus tuus crater tornatis etc.** Umbilicus
iste plati sunt ecclesie: a quibus ad paruulos ecclesie tanquam fetus re-
neros debet parere nutrimentum. Sed oportet tales si bene voluit
nutrire pueros: ut suos vmbilicos pios habeant: ne per luxuriam
lac corruptus effluat. Nam Job. xl. b. habet quod virtus eius in
vmbilico ventris illi. Et Ecce. xvi. a. dicit: In die ortus tui
non est pfectus vmbilicus tuus. Iste vmbilicus debet esse ut crater tor-
natis. Crater magnus cyphus dici solebat: ad frum: quod toro sic
bat: et cum ansis erat. Crater ergo debet esse pglatus ecclesie
sapientie et doctrine: quod tota inebrietur ecclesia. Unde et in cadelabro erant
cyphi: lilia et sperulae: Exo. xxv. c. pglati. i. in ecclesia: quod cyphi
sunt in pparatione salutaris doctrine: lilia in castitate vite: speru-
le in operum strenuitate. De his cyphis: Ecce. ij. b. Feci mihi
cyphos etc. Debet etiam crater esse tornatis: ut a deoicipiat: et
ad deum totum quod facit referat in ipso terminet. Preter planus sine
aliquo scrupulo erroris aut fraudis: nihilque habes superfluum: et in
omnibus pceptis diuinis obtemperans. b **Nunc indiges**
poculis: scientie aut doctrine. Nam in ipso tanquam in fonte vel
puteo debet omnis alij haurire: ut possit dicere id. s. v. a. Co-
medite amici et bibite et inebriamini charissimi. Ab ipsis enim spiritus
debet fons boni exempli et sapientie scaturire. Vel aie vmbilicus potest
dici celus: aut pletas. Potest ecclesie vniuersalis vmbilicus dici ro-
mana ecclesia: quae ad modum vmbilici in vniuersali ecclesia me-
diu tenet locum: sed media et communis debet omnibus exhibere. Haec
debet esse ut crater imensus: torus. i. clero et populo copiosus: sed tor-
natis: ut circumquaque omnibus rindeat equilater: et caueat ab omni
scrupulo acceptiois psonae: cuius acceptiois psonae multi scrupuli
ascribunt. b **Nunc indiges poculis: ut ab ea po-**
cul abstinet sit avaricie: quod nunc sit inops pili: ignara iudi-
cij: nunc etiam doctrine indiga salutaris. De hoc vmbilico de-
bet emi absque argento et absque vlla commutatione vinum et lac. Esa.
lv. a. Et de eo debet fluere aqua viue: Job. viij. f. ut ibi inue-
niat dubi⁹ pili: oppressus auxiliu⁹ eger remediū: solatiū pu-
sillanimitis: doctrinā nescius: correctionē inquietus: increpa-
tionē iniquus: inobediens vltionē. Haec crater duabus ansis
innititur: sacerdotali. i. et regia dignitate. Hanc contra hereticorum
prauitatem: illa contra tyrannorum crudelitatem firmiter se defen-
dendo. Unde et in signum huius duplicis potestatis defert sum-
mus pontifex in media quadagesima in pfectione insulam et
coronam. Haec est calix de quo in Ps. Calix in manu domini vi-
ni meri plenus mixto. Huius vini huius calicis est potestas
soluendi: et peccata remittendi. Sed feces quae in fundo resi-
dent: sunt potestas excommunicandi et anathematizandi: quas ad
pedes arborum infructuosarum quibus oportet apponere: si forte

sic fructū ferant. **a** **V**enter tu^s sicut aceru^s tritici rē. Venter iste possit dici isti plati ecclesie sicut etiā vmbilicus: debent enim gestare paruulos de ecclesia et nutrire. Sed ho-
p. 43. die plurib⁹ pōt dici istud p̄s. Cōglutinat⁹ ē in terra ven-
 ter noster. Alⁱ p^r ventrē q̄ ē infirmior p̄s homin⁹ infirmiores i
 ecclia accipi possunt.

Bic vter est? **b** **S**ic
 aceru^s tritici i area
 .f. anteq̄ vteretur vbi
 simul grana cū paleis:
 vnde et paleis q̄dū sūt
 i aceruo parci⁹ p̄t q̄
 na donec area vteret^r.

c **C**allatus lilij^s
 claustraliū .f. cōuētib⁹ quib⁹ circūdat hīc vter et p̄tegīt. Vel
 venter aīe pōt dici memoria: q̄ cōtinere debet aceruū tritici:
 cogitationes .f. mltas et bonas: et vallari lilij^s .f. bonis opib⁹: v^t
 sicut angelicis. Alⁱ vter ecclie cet^r religiosor⁹: q̄ cōcipit q̄s
 suscipit p̄ cōfessionē: eos parturiēs q̄s ad deū in morte trans-
 mittit. In hoc vtre excutunt^r grana a paleis p̄ flagella et tri-
 bulatiōes: vt grana in horrea eterne beatitudinis recōdant^r:
 palei p̄ igne inextingibili p̄burant^r. In aceruo granor⁹ nu-
 mer⁹ p̄ mltitudine nescit^r: sic in claustris respectu seculariū bo-
 ni numer⁹ nō recipiūt. **Uñ. s. vj. c.** Adoleſcētulaz nō ē nume-
 rus. Et **Apoc. vij. c.** Post hēc vidi turbā magnā quā dīnu-
 merare nemo poterat rē. Et ideo est vter iste sicut aceru^s tri-
 tici et vallat^r lilij^s .f. abūdātia virtutū ac honestate vitę et san-
 ctę cōuersationis. **d** **D**uo vbera tua rē. Per hęc duo
 vbera possūt designari doctores neophytor⁹ de vtroq̄ p̄po-
 cōrfor⁹: v^t p̄dicatores/duor⁹ testamētōr⁹ auctoritatib⁹ q̄d
 p̄dicat cōfirmātes: vel q̄ vacāt duob⁹ studijs pietatis .f. s̄bīs
 simpliciū doctriņe: et opibus miscōie. De p̄mo. **j. cor. iij. a.**
 Lac potū dedi vobis nō escam. De secūdo. **j. corinth. ix. a.**
 Quis pascit gregē et de lacte ei⁹ nō māducat? Verba doctri-
 ne debēt de sui sciētia p̄pinare: et opera miscōie de suo p̄p̄io
 mltare. **j. pet. iij. c.** Si q̄s loquit^r q̄s sermōes dei. Et Ju-
 dicij. **iij. c.** habet^r q̄ s̄sara inebriat^r ē lacte sūpto de vtre et in-
 terfect^r. De vbre debet lac sugi/ nō de vtre. i. nō debet p̄di-
 care q̄ sciētia nō habet p̄dicādū nisi quā accipit i q̄ternis. Mā
 talis sepe dicit^r q̄ magi sūt ad documentū q̄ ad p̄fectū. Hęc
 duo vbera debēt esse sic duo hinnuli capraz/ qui rotūdi sūt:
 vt .f. hilarit^r effūdāt alijs q̄d suxerūt: gemelli etiā duplici sustē-
 ratione carnali et spūali: et hac duplici/ exēpli .f. et doctriņe: vt
 trib⁹ modis pascāt^r: fm q̄d ter dictū ē petro: Pisce oues meas:
Joh. xxi. d. De religiosis etiā pōt exponi: vt duo religionis
 vbera dicant^r illi q̄ s̄rib⁹ infirmis: et q̄ hospitib⁹ necessaria admi-
 nistrāt. Hęc vbera debēt abūdare lacte māfuerudinis/ hūan-
 itatis/ et benignitatis. Et debēt esse sic hinnuli capraz q̄ acute
 vidēt/ vt intuitu sp̄sacī fidei foueāt i eis hūilitas/ alacritas/
 celeritas hinnuloz. Itē vbera fidelis aīe sunt cōgratulatio et
 cōpassio: Juxta illud **Ro. xij. c.** Gaudere cū gaudentib⁹/ flere
 cū flentib⁹. **e** **C**ollū tuū sicut turris eburnea. Collū q̄
 caput mēbris siue corp⁹ coniungit/ beata s̄go est: q̄ etiā me-
 diate vota n̄ra dño pandū^r: et dona gr̄az recipim⁹ ac spūa-
 lia alimēta. Hęc etiā ē sicut turris s̄ diabolū: cui⁹ caput cōtrī-
 uir. **s. iij. b.** Sicut turris dauid collū tuū. Eburnea aut^r dicit^r
 p̄pter candorē planiciē ac in p̄posito firmitatē. Uñ ipsa dixit
Zuc. j. d. Quō fiet istud/ qm virū nō cognosco: Vel p̄ collū
 intelligit^r p̄lar⁹: cui amplior est ceteris necessaria fortitudo: vt
 non cedat laceſsus iniurijs/ minis et terrorib⁹ puocat^r. Hoc
 collū debet esse sic turris solidū .f. et nō sp̄glosū aut cauerno-
 sū: sed sicut turris eburnea .f. elephātina. Mā de elephāte est
 ebur. Elephas inf^r cetā aialia p̄cellit i magnitudine/ castitate/
 in annositate: nā trecētis annis viuere dī: ita p̄ cetis debet p̄-
 latus p̄cellere i magnitudine operū: in castitate mūdicię: i an-
 nositate p̄seuerantię disciplinalis. Etiā dicit^r elephas modicā
 linguā habere: et magnaz virū: et ad bella alal aprissimū. Quę
 oīa necessaria sunt spūaliter p̄laris: qui etiā nūtidū debēt esse p̄
 hilaritatē: et plani p̄ vitę mūdiciā: et quātō i p̄latiōe senescūt:
 tanto feruore fidei debent esse rubicundiores. Vel fm q̄d ol-

cunt/ ebur dicit^r ab oro: q̄d p̄prie est dens elephantis: cui⁹ de-
 bet assimilari p̄lar⁹: vt mordeat vitia: fortis sit/ candid⁹ p̄cio-
 sus/ carne carens et cute. Alⁱ collū/ fides: qua deo cōiūgimur:
 q̄ sic turris ē vt ea defēdamur ab inimico: Juxta illud. **j. pet.**
v. c. Cui resistite fortes i fide. Et eburnea/ mūda .f. p̄ opa: Mā
 fides sine opib⁹ mor-
 tua ē: **Jaco. ij. d.** Cō-
 stans vt non deficiat:
 casta: vt nō falsa lucra
 sectet^r. **f** **O**culi tui
 sicut piscine in ese-
 bon. Oculi ecclie sūt
 plati: q̄ p̄ ceteris clari
 esse debēt: et toti corp⁹
 fides sine opib⁹ mor-
 tua ē: **Jaco. ij. d.** Cō-
 stans vt non deficiat:
 casta: vt nō falsa lucra
 sectet^r. **f** **O**culi tui
 sicut piscine in ese-
 bon. Oculi ecclie sūt
 plati: q̄ p̄ ceteris clari
 esse debēt: et toti corp⁹

s tui sicut piscine in esebon q̄
 sunt in porta filie multitudi-
 nis. Nasus tuus sicut turris
 libani: quę respicit cōtra da-
 mascū. Caput tuū vt carne-

ecclesie puidere. **Matth. vj. c.** Si ocul⁹ tuus simplex fuerit:
 totū corp⁹ tuū lucidum erit. Esebon interpretat^r cogitatio: vel
 cingulū mētoris. Oculi q̄ isti debēt esse sic piscine i esebon. i.
 in abūdātia bonaz cogitationū: et affluentia lachrymarū: vt
 non solū p̄ suis sed p̄ omnib⁹ orent et defleant peccatis. **Esa.**
xxij. a. Angeli pacis amare stebunt. Et debent esse bi oculi/
 b **I**n portis filie multitudinis/ christianor⁹ p̄ sanctā cō-
 uersationē et honestā p̄dicationē: vt resistāt hostib⁹ igredi vo-
 lentib⁹ hui⁹ filie domū .i. fidelis aīe p̄scientiā: et int^r nō ingre-
 dian^r peccata vel facta hoim nīmū p̄scrutātes: nā qui nīmū
 emūgit elicit sanguinē. Alⁱ oculi sp̄sē sunt prudētia in vitaz
 vita: i cōtemplatiua .f. et in actiua: q̄ et abūdare debent aquis
 gr̄az: et esse/ b **I**n porta/ vt bona .f. et mala disculant. Et
 anteq̄ terrēt/ b **I**n porta filie multitudinis .i. aīe fidelis: q̄ .f. se sin-
 gularitate nō extollit: nec de paucitate eminentiū se reputat:
 sed de multitudine elector⁹ esse hūiliter sp̄at. Vel oculi aīe fi-
 delis: amor dei et amor p̄ximis: Juxta illud: **Ubi amor ibi ocu-
 lus.** Vel oculi religiosi sunt .f. p̄ior et cellerari⁹. **Adic dexter:** q̄
 puidet et puidet q̄ circa religionē sunt attendenda. Ille sinister
 qui circa ipsa administrāda debet inspicere et esse sollicitus. Itē
 debēt esse/ b **S**ic piscine i esebon/ affluere .f. aq̄ sapientie
 salutaris in prudēt dispēlatiōe. Ille spūaliū: iste tpaliū. Et b
 b **I**n porta filie .i. i medio filie/ multitudinis: vt nec illi
 deferat^r: nec illos grauēt: sed oib⁹ se cōmunes exhibeat. **k**

Nasus tuus sicut turris libani rē. Ad litterā fecit da-
 uid quādā turrim i munitionē s̄ damascū. Per nasū ergo an-
 gelici spūs: q̄ futura et incognita p̄fētiū/ vt narib⁹ ocula cōi-
 tiunt. Nasus iste est/ **l** **S**icut turris libani/ p̄pter for-
 p̄tectionē et cumulū puritatis. **m** **Q**uę respicit cōtra
 damascū .i. cōtra inuidiam demonū et maliciā: qui sanguie
 humano satiari nō valēt. Alⁱ p̄ nasū cet^r viroz spūaliū/ discre-
 tionē sp̄rituū habentiū/ gnari consiliū existentiū: et sic sp̄ritū
 vitę corp⁹ ecclie mltitantiū: peccatorū fetores repellentiū:
 odorē s̄p̄ritū distribuentū prudētē designat. **Joh. xxxij. c.**
Procul odorā bellū. **l** **I**n sunt/ **l** **S**icut turris libani/ ce-
 teris .f. eminentiores/ infirmis .f. refugij: fortes s̄tute: pleni
 virtutū opibus/ q̄ si pleni diuersis arboribus: vita candidi: in
 libano .i. in christo fundati: et tbus deuorē oratiōis ministrā-
 tes abūde. **m** **Q**uę respicit cōtra damascū/ multitu-
 dinē .f. vitroz/ demonū/ ac hominū impior⁹ vt eos subfānet:
 vt aduentū hostiū denūcent: vt eis resistan^r: vt culpā anteq̄
 venerit cōprehēdent. Alⁱ nasus aīe fidelis/ spes et fides: quę
 sūt de nō visis: et q̄ peccat^r et vitijs aduersant^r: Alⁱ ipsa trās-
 bilis siue sancta supbia anime/ nasus est: quę cōtra damascū
 respicit peccatū abominādū/ p̄sentēdo/ et fugiendo. **n** **C**a-
 put tuū vt carmel⁹. Carmel⁹ ad litterā/ mons ē altissim⁹
 et pulcherrim⁹/ pinguis/ herbis odoriferis cōfusus: et interpre-
 tat^r sciētia circūfisiōis. Caput ē ecclie christ⁹: qui est mons
 coagulat⁹/ mons pinguis: et mons in vertice montiū: in q̄ be-
 lias orās pluuiā ipetrauit. **iij. Regl. xviij. g.** Extra quē orā-
 tio pinguedinē deuotionis habere nō pōt: q̄ tūc innotuit/ cū
 ab eo circūfisiā mortalitas fuit. Alⁱ senat^r aplicus seu quicū-
 q̄ p̄laris qui debet esse altus vita: fecundus operibus fructū
 spūaliū fertilitate p̄gus: odoriferus fama: et nō in carnis
 sed etiā cordis tam in se q̄ in alijs verę circūfisiōis habere
 scientiā/ diligentiā/ et cautē. Vel caput aīe intellect⁹: vel mē
 quę debet esse

Matth. j. c.

49. d. c.
blanc etis

Prouer.

que debet esse vt carmelus: vngues suos. i. concupiscencias que
ex carne nascuntur: et capillos. i. cogitationes: et vestes ipsas. i.
virtutes: ab omni deformitate et supfluitate sciens circūcidere:
vt nihil incōgruū/nihil in ea inueniat indignū: vt nō eleuet in
supbia: nō precipitet in carnis concupiscenciā: psumptionē ca/
ueat: nō retrospicat:
non in luti volutabzū.
demergat: nō ad oer/
terā declinet in discre/
to rigore iusticie: neq;
ad sinistra ex pusilla/
nimitate. Deut. x. d.
Circūcidite pputium
cordis vtrius. a. Et co/
me capitis tui rē.
b. Et come ex capite na/
scentes: ipsū caput or/
nātes: sūt clerici qui p̄latis assistūt. Et debēt esse sicut purpu/
ra regis: patientiā. i. charitatē christi atq; seruosē unitates:
ipsiusq; q̄si indumentū regale. Pleriq; tñ pōt sūt ei face? ci/
licin? vndiq; pūgentes: ac vltē quātū i ipsi sūt oñdētes. Fūcti
etiā debēt esse canalib? .i. doctorib? et p̄latis ipsis: vltē cōfor/
mitate/obediētē p̄mptitudie/adiutorij efficacitate. Et come
istē sūt religiosi: q̄ sunt sic purpura: qz regni gloria: Et sūcti
canalib? .i. obseruātis regularib?: in quib? tincturē p̄ciosā
rē recipiūt: vt purpura in canalib? lapideis: in quib? sanguine
muricis aspergitur quo reddit p̄ciōsa. Vel come capitis sūt af/
fectiōes et cogitatiōes mētis: q̄ tñq; debēt canalib? hūilitatis
vt tincturā recipiāt sanctitatē/sanguine muricis. i. christi: vt fiat
sicut purpura regis: in q̄. i. christo regi illūsum est: q̄. Danth.
xxvj. c. d. coccinea: i. quo seruos attēdit. In Job. xix. a. d.
purpureū vestimentū: i. q̄ p̄tētia: q̄ etiā sicut purpura regē:
ita ipsam mētē vel aīam opire/munire et ornare debēt. Ps.
44. Altit regina rē. b. Pulchra es. Lauculq; sponsam

spōsus p̄ mēbra cōmēdāns: ad labores varios inuitauit: nūc
autē p̄ p̄uictiōē duoz p̄loz post labores certaminū vacan/
tē celestib? delitijs rēcomēdat. Pulchra es: fide: c. Et
q̄ decora/ope: d. Charissima i delitijs: i. p̄tēplatiōis
quiere: vbi q̄si delicata villa q̄q; atq; terrena despiciūt. Et attē/
de q̄ post mēbroz singuloz enumerationē/ hoc totū sic et sup/
liq. a. q̄si vno p̄bo cōcludit. b. Pulchra: etiā in colore:
c. Et q̄ decora: in cōpētēti mēbroz formatiōe et ordinati/
one: d. Delitijs: affluēs in exteriori ornatu. Vel: b. Pul/
chra: in gressis: e. Decora: in latinis: d. Charissima in
delitijs: i. in cōuersis de iudeis in fine mūdī: q̄si reliquiē iſrl/
salutē heri: Ro. ix. f. Al pulchra: i. p̄latis cū impant sine au/
steritate: decora: i. iſtū cū parēt sine murmuratiōe. Pul/
chra etiā est p̄latio sine elatione: decora subiectio sine delecti/
one: sed charissima in delitijs. i. in viris religiosis. Prouerb.
vij. d. Delitijs mē cū filiis hominū. e. Statura tua assi/
milata ē palme. Palme cōpā ecclē statura/ vel aīe q̄ de/
padisi delitijs p̄gustauit: qz tota i celū erigit. Palma i imis
despecta est et rugosa/ tenuis et debilis: i. alto latior/fortior et
corpulētior: i. alto folia seruat et multiplicat: et fructū facit dul/
cē et rubcū: tenerū extra/ sed durū intra. Tales sunt illi in q̄b?
stat ecclesia. i. religiosi/ ac viri p̄fecti: q̄ in uno viles et despecti
habent. Unde Ps. Qui videbāt me foras fugerūt a me rē.
Et Sap. v. a. Et sūt q̄s aliqū habuim? i. derisū rē. Tales ad/
modū palmē deformes sūt in stipite vel radice p̄ctm origi/
nale: aspi in cortice p̄ p̄nitētiē rigore: firmi in robore p̄ mētis
cōstantiā: decori in culmine p̄ spem: delectabiles in flore p̄ vi/
tē eminētiā. Ps. Justus vt palma florebit rē. Dulces et sua/
ues in fructu/ et lapidi p̄ gl̄ie adeptiōē. Hec etiā p̄ excellētiā
beatę virginis possunt aptari: de q̄ et subdit: f. Et vbera
tua botris rē. Sed de ecclē exponam? cui? vbera sunt p̄/
lati: sed botris plena vel filla: vt inquātū vbera/ lac simplici/
doctrinē paruulis: inquātū botris cōpata/ vinū pfundioris et
subtilioris sciē p̄uictiorib? spinēt. Al vbera fidelis aīe: sunt
gratia docēdi et gratia cōsolandi: que lac alienū vel vinū cōri/
nere nō debent in seipsis gentiū vel formatū. ij. Corinth. j. a.

Benedictus de? et pater dñi nři iesu christi: pat̄ misericordiā rē
et de? totū p̄solatiōis: q̄ cōsolat nos i omī tribulatiōe nra rē.
Job. vij. b. Nūquid pōt aliq̄s gustare qd gustatū affert mor/
tem rē. g. Dixi: Ascendā in palmā rē. Ideo gaudere
debes si statura tua palmę assumile? qz ab et̄no disposui me i

bendā fructus eius. Et erūt
vbera tua sicut botri vineę:
et odor oris tui sicut odor ma/
lorū. Guttur tuū sicut vinū
optimū. Signum dilecto
meo ad potandū: labijsq; et
dentib? illi? ad ruminandū.

ea ascēsurum. In pal/
ma g. i. in ecclē chri/
stus ascēdit: dū p̄ amo/
rem/ p̄ gratiā/ p̄ naturę
vniōne se caput ei? fe/
cit. Vel: Ascendā i
palmā. i. in crucē: vt
et ascēdere faciā. Et
dicit crux palma: cui?
et lignū trāsuerale ad
l̄az fuit de palma: i. q̄
affixē sūt man? christi:

Et nō h̄y
tct odor

qz ex hispida et rugosa atq; amara videt: nec statim de ipsa
fruct? habet. Vñ Prouer. xij. b. Substantia festinata minuet.
Et. xx. c. Hereditas ad quā festinat i p̄ncipio rē. S. p? lōgū
temp? fert fructū suauē/ dulce/ vberē/ gustui delectabilē: et so/
lidū nutritiōis/ qui dactylus appellat: qd interpretat digit? : qz
ex dei digitis p̄us ligno crucis affixis/ nobis puenit fructus
palme. i. crucis et p̄nitētiē. Et nota quadruplex lignū. Pri/
mū sciētē boni et mali: qd ē voluptati? p bonū ducit ad malū.
Secundū sciētē mali et boni: qd est p̄nitentiā/ q̄ p malū ducit
ad bonū. Prouer. xx. c. Malū est/ malū ē/ dicit oīs emptor rē.
Tertiū mali et mali: qd est impatiētiā et malignitas/ q̄ p malū
stur ad peius. Quartū sciētē boni et boni: qd est charitas/ q̄ p
bonū venit ad melius. Primū/ adā pat̄ nři ascendit et corruit:
nā fructū eius apphēdens mortē meruit. Sed secundū illi pri/
mo oppositū/ secundū/ adā ascēdens et fructū eius apphēdens:
inde immortalitē gloriā: nō solū sibi sed et adē filiis q̄ corruē/
rant acq̄siuit. Vñ fruct? palmę quā christ? ascēdit/ possunt di/
ci corporis p̄prij gl̄ificatiō/ nra redēptiō/ diaboli ligatiō: et oīm
electoz plena saluatiō: quos ita fortiter p̄ suā gratiā apphēdit
vt nullo mō decidere possint. Unde de ipsis subdit: b. Et
erūt vbera tua sicut botri vineę/ dulces: q̄ p̄us erāt bo/
tri de hedera amare. i. synagoge: q̄ vō tona estu passiōis estu/
ante aruit. Et odor oris tui. i. fama eoz p quos loquit
ecclesia/ orādo/ laudādo/ p̄dicādo. k. Sicut odor malo/
ri/ vt allicitat et ad gustū inuitet: vel vt ex fruct? suauitate/ nō
ex folioz. i. verboz numerositate laudent. Vel odor oris est
gratia docēdi/ siue deuotio in officio p̄dicatiōis/ q̄ et gustū et
odorē i gustu affert audiētib?: et medicinale est vinū maloz.
l. Guttur tuū sicut vinū optimū: Signū dilecto
meo ad potandū. De gutture meretricis habet Prouerb.
v. a. Miridius oleo guttur eius. Et in Ps. Solliti sunt ser/
mones eius sup oleū. Per guttur ḡ sponse/ verba p̄dicatiōis
intelligunt. Osee. vij. a. In gutture tuo sit tuba. Guttur ergo
istud sicut vinū optimū/ odore/ colore/ sapore/ virtute ceteras
vires p̄cellens: qd quāto vetust? : tanto suauius et p̄ciosius.
Ideo dicit Eccl. ix. c. Nō derelinq̄s amicū antiquū rē. Nō
debēt ḡ sancti p̄dicatores nouis insistere: sed vetera sanctorz
patrū dicta rimari: Juxta illud Leuit. xxvj. b. Vetusissima
veterz comeditis. Mā qui p̄dicant noua/ musta bibūt. Job.
ij. b. habet: Tu seruasti bonū vinū vsq; adhuc. Audiēs autē
spōsa verbū p̄dicatiōis sic cōmēdari a spōso/ vt vino opti/
mo comparet: rapiens verbum ex ipsius ore/ subiungit p̄di/
ctis verbis sponsi cōtinuans: m. Signū dilecto meo
ad potandū. Ipse christ? inquātū homo/ hoc vinū docen/
te diuinitate/ et facilius et citro potauit: et sapientie p̄fectione
p̄fecit/ libenterq; calicem passionis bibit alijsq; ad potandū
porrexit: q̄ nō ista codē mō bibūt: s̄ cū studio et labore. Apoc.
v. d. Signus est agnus qui occisus est rē. Pro alijs autē se/
quit: n. Labijsq; et dentibus illius ad ruminandū.
Per labia simpliciōres: p dentes subtiliores sacre scripturę
inuestigatores intellige: qui in carnis non sistant sup̄ficie: sed
vsq; ad ossa ruminant interiora. Est enim vt dicit Hierony/
mus: sacra scriptura aqua in qua agnus peditat/ elephas na/
v 3 tar. Osee. vij. d.

Ps. 54.

Libzi

sat. Olee. vii. d. Sup frumentū & vinū ruminabit. Vel per
vinū intelligit sacre scripture mysteriū: qđ calefacit / inebriat / &
locūdat. Hier. xx. c. Fact⁹ ē in corde / in eo qđ ignis est uans,
Ps. 22. Ps. Calix me⁹ inebriās rē. Et alibi: Vinū letificat cor hoīs.
Ps. 103. Hoc est vinū geminas virgines: Zach. ix. d. Bonū ē hoc

B vinū credētib⁹. meli⁹
cōfiteb⁹. **Mathe. xv.**
d. Inuēti sūt sermōes
tui ⁊ comedi eos: ⁊ sa-
ctū ē mihi verbū tuū
in gaudiū ⁊ in leticiā
cordis mei. **Mathe. xv.**
oc. vinū
ruminat: cū de diui-
nis mysterijs exterior

sermo habet: qđ bonū est p̄dicatib⁹ ipsum .i. p̄dicatione ef-
fundētib⁹: meli⁹ autē p̄ auditū ipsum colligētib⁹ vel recipē-
tib⁹: sed optimū istud opis cōpletio ē bibētib⁹: ⁊ se eo inebriā-
tibus: Ideo dictum est. s. v. a. Comedite ⁊ bibite amici ⁊c.
Ego dilecto meo ⁊c. supple meis p̄sa deuote offero: quī
meis p̄sa hunc opus cōpletio ē bibētib⁹: ⁊ se eo inebriā-

me tantu comedat/no boues aut oues. inuachitatis. **C**o
 corribulat? cor corritu z hūiliatu deus nō depiciet. **C**
 ad me cōuersio ei? vt i me suā imaginē recognoscat. **C**
 Ego dilecto meo/ adbreo/ me cōuertēdo ad ipsū:nō ad
 opes terrenas/delicias/carnales cōcupiscētiās/ad friuolas di
 gnitates/ad lites z cōtentiōes/ad impudicitias/ad seculi va
 nitates z infanias falsas:nihil querēs cōtra eū:nihil ante eū:

Ps. 26. nihil p̄ter eū: nihil breuiter q̄ iplū. Sed vna pet̄a a dno: hac
requirā: vt dicā cū beato Aug. Si vis vt dimittā te: da mi/
Ps. 72. bi aliu te: vt a te trāseā ad te: alioq̄ nō recedā a te. Quid em̄
vult? q̄ dicit: ad te trāseā ad te: vult fr̄i fr̄atē: q̄ dicit: ad te

mihi est: cōuersio ad te qđ uolui sup̄ terra: Et qđ nō ē ego dile-
cto meo: ideo cōuersio ei⁹: s̄m qđ dicit Zach. i. a. Cōuertimini ad me et ego cōuertar ad uos. Uel pōt ēe uo-
spōs ad adoleſcētulas: aut eccl̄ie ad synagogam: q̄si mihi ad-
horrāti credite: ut uos cōuertatis ad ipsū: qđ sp̄ ē parat⁹ reci-
pere uos. **Itā** a. **Ego** nuda/paup̄/ūltilis/et exul: **b** **Dile-**
cto meo/vera cordis dilectiōe me pueri: c. **Et statim** ad
me puerio ei⁹/carnē sumēdo: me a miseris multiplicibus
releuādo: multiplicādo/psolādo/recreādo/eterna gaudia pmittēdo. **d** **Veni dilecte mi** rē. Vidēs spōsa se i gētū voca-
tiōe cōuersiōe ad deū p se nō posse pficere/vocari spōsū i au-

**Domin⁹ venit
m⁹is modis**

min⁹ venit
tis modis

Ps. 49.

illū dicens: **Veni.** Veni aūt dñs multis modis: vt iudei/ dñi
cōmissa arguit/ z pōdenat: vt dñs/ dñi pgnas irrogat z minas i
tērat: vt misericors/ dñi delicta cōdonat z grāz dat: vt magi
ster/ dñi sciētia infor:mar: vt pī/ dñi grāz adopiōis z desiderii
tribuit hereditatis: vt dilectus/ dñi magis ac magis ad amorē
inflāmar. Ut iudei/ psequit inuistiā: vt dñs/ donat tempa
tiā: vt misericors/ dat veniā pōcendi fiduciā: vt magister/ re
mouet imprudentiā: vt pater/ expellit pusillanimitatē: vt dile
ctus/ infundit oīm bonorū abūdantiā. **Uox** est iudicis: **Exi**sti
masti inique q̄ ero tui similis tē. **Uox** dñi: **O**stendā vobis
quem timere debeatis: **Luci. xij. a.** **Uox** misericordis: **Me**
ego te cōdemnabo: iā ampli⁹ noli peccare: **Joh. viij. b.** **Uox**
magistri: **D**iscite a me: q̄ mitis sū z hūilis corde: **Matth. xij.**
d. **Uox** patris: **M**olite timere pusillū gregē tē. **Luci. xij. d.** **Uox**
dilecti: **S**icut dilexit me pater tē. **Joh. xv. b.** **Veni/ g/ dile**
cte mi egrediamur i agrū: q̄si tu mecū es in lecto in q̄ iā
sum a te p cōiunctionē mutuā imp̄gnata: sed nūc volo egredi
vt parīā: qd tū aggredi non audeo nisi i tu mecū egrediaris.
Neq̄s em̄ q̄ plārat ē aliqd: neq̄ q̄ rigat tē. **i. Cor. iij. b.** **Per**
agrū generalit̄ eccl̄ia accipit: ad quā instruēdā debet egredi q̄
diuina sapiētia ē imbut⁹. **Ezech. lq̄. f.** **Surgens egredere i cā**
pū. **Ecclesiā** aūt postea p̄pres subdiuidit/ dicens: **q̄ Cōmo**
remur i villis. **Per villas/** neophyti z simplices ac rudes
intelligunt: q̄ min⁹ habēt cōpositiōis/ vrbānitatis/ munitiōis
z circūspectiōis q̄ castra/ v/ ciuitates/ circa q̄s est ampli⁹ cō
morandū donec veniāt ad maiorē p̄fectionē. **Cōmorādū** aūt
est in eis eis instruēdo: morē eis gerēdo/ se eis affabiles exbi
bendo/ ac socialē dilectionē ostendēdo. **Uel.** **In villis:** ad
litterā: in secularibus parochiis: vbi sunt populi absq̄ muro
z defensione alicui⁹ certē regulē qua claudant. **f. Dane**

Lanticozū

furgamus ad vineas. Per vineas: ceteris claustralibus intelligunt: qui assidue: aut fodiunt: aut putant: aut plantant: aut spargant: aut ligant: quorum tota vita est quoddam martyrium: quo magis vino deuotionis abundant. Quia & vinee iste sunt multipliciter excolende: et ideo dicit: **Abane furgam.** Ad eccle-

floruit vinea: si flores fructus
parturiunt: si floruerunt mala-
punica. Ibi dabo tibi vbera
mea. Mandragore dederunt
odorē suū i portū nostrū.

dere dicit: et quia alio cultu indiget anteq̃ floreat: alio dum
floreat: alio postq̃ floruit. **S**ubideam⁹ p̃ odorē. i. t. decore
dijudicemus: b̃ **S**i floruit vinea. i. si aliqua bona fidei t̃
cōfessionis indicia t̃ p̃ficiendi signa emittant nouitq̃: vt flo
res sint sancta vota t̃ interna desideria: cur⁹ aliqua signa exte

rius appareant. ¶ **S**i flores fruct⁹ parturiūt. .i. si bonū
positū sequat opus bonū: vt fruct⁹ sint virtutū soliditas: et
spūaliū charismatū vbertas: quę opib⁹ exteriorib⁹ se ostē-
dūt. Sed heu Prover. xliij. d. habet: Per vineā pluri bo-

minis trāsiui: et ecce totū repleuerant vaticę rē. **k** **Sino**
ruerūt malapunica. i. si plari vel religiosi qui se debēt p
chrisitō passioni exponere habeāt desiderii p ecclia patiēti.
Mā qd facerēt inter sbera q sba nō sustinēt: q moxū pulcē
metuū/qd facerēt si aggredi deberet vřos z leōes: quō sustū

neret lartagine q no por iulnere iollis ardore: quo tibi cure
detrahí pateret: qui cū multa habeat iupflua pauperū nō mi
seret: **I**bi dabo tibi vbera mea: vt iam nō sint mea
s tua: qsi totū tibi attribua: nihil mihi. Job. vii. b. **V**bera do
ctrina nō ē mea tibi. **I**te dabo tibi vbera: nō solū paruulis ad
iugandū: sed etiā p te si necesse fuerit discernendū. Et cū sitis

pus egrediendi, pbat p spem fruct⁹. An subdit: m **dragozē** dederūt odorē suū in portis nris. Dan-
dragoza que pfunde radicaf in terra et parū fupeminet; iude-
os fignificat: vel quofcūq; in terrenis pfunde umerfos: q; iam
aliquā spem introeūdi in eccleſia dāt fidei cōuerſationē: p̃

qđ iā spe de fructu agrī cōcepta egrediendū ē. Et hē qđ dīc:
n Dederūt odore suū: et hoc in portis nostris. i. do/
crīnis t sacramētis nostris. Vel moraliter / p portas plati et
p̄dicatores vel doctores ecclesie significant: p quos ceteris
de ecclesia patet introitus ad regnū. De his portis / Apoc.

xi). d. Ab oriente porte tres rē. Sur aut porte ab oriente illa
q a p̄m̄qua tēte cōuersi p ip̄sos erudunt et instrunt / ac in
f̄m̄am in fide. Ab aquilone illis quos a p̄ncipatu illius er
piunt / qui dixit: Ponam sedē meā ad aquilonē rē. Eia. xxiij.
d. reducentes eos ad viā veritatis. Ab austro per meridiē il
lis qui iam fortiori & feruētiore etate manēnt p eos magis ac

magis ad sanctę cōuerfatiōis tyrocinia animant. Ab occide
te ꝑo illis qui tam in exitu ⁊ quasi in occidente vitę manētes:
quos defructiꝝ diaboli sua ꝑdicatiōe ⁊ doctrina eripunt: et
in ciuitate hierusalē introducūt. Uel potę ab oriēte sunt ꝑdi
catōres ecclesię ꝑmitiꝝ: potę ab aquilone ⁊ martyres: ab oc

cidente/cōfessores: qui fuerūt tpe h̄resum quo occidebat Iu-
des. Sed a meridie sūt moderni: quos estus cupiditatis e car-
naliū voluptatū ī mollicie ac pusillanimitatē dissoluit. Tres
autē porte a qualibet porta ecclesie dicunt: ppter triplex eoz
circa intrantes officiū. Quosdā em̄ edificat exemplis: alios
corripit sermōne: alios purgat oratione. Per

no inliruit doctrinæ; alios vero inliruit parrochias. *Est enim* mādāgora herba aromatica / somnū puocēs / membra stupida et infensū bilia reddēs: vt qñ sine sensu doloris possent abscindi: q̄ post longū tempus formā recipit humanā / capite excepto: habēs pomula rubea et odorifera: Sic sancti viro humilitatē herbe

comparant. Eſa. xliij. a. Germinabit inter herbas tē. i. eſ.
leſtū cōtemplatiōe ſopitūf. Miere. xxi. c. Somnus meus
dulc[us] mihi: iniurias ſibi illatas nō ſentitū. Ecceus. iij. c. Ut
adamantē et ſilicē dedi faciē tuā. Proceſſu rēpoſis formā dei
et imaginē in ſe habet

et imaginē in se habet. Gal. iiij. c. Filioli mei quos iterū par-
turio donec formet christi in vobis. Nemo enim repete fit su-
mus. Un. Eccl. x. b. Si retulū fuerit ferrū multo labore acu-
etur. Eccl. j. b. Similitudo hoīs erat i eis. Tame capiti se
comparē nō audent quātecūq; sint pfectiōis vt ei assimilent.

De quo. j. Cor. xi. a.

Caput sō christi de.

Pomula ex se produ-

cūt pntū opa faciēdo

rubentia charitate: et

redolētia odore bonę

fame. Eccl. xxx. b.

Quasi libanus odorē

suauitatis habet. De

g mādrazōz dederūt odorē suū in portis. i. iplis p̄latis p sua

bona opa odoriferi: vt iam q̄si odorē suo alios attrahāt: Un

nō restat nisi egredi. Vel ipse mādrazōz sūt ipse p̄latoz sūt

tes et doctoz: quoz poma sūt opera: est idē sensus vt pus.

Idis mādrazōz somnus et quies a mūdī curis et vigilis ex-

citat: et nauisā verbi dei excludit. De dant odorē suū in san-

ctis cōfessōzib: sed rubea pomula i martirib: emittit. Al vt

p portas modernol accipiam? p̄latoz: p mādrazōz q̄ fuerit

lic merces cū iacob introiret ad eā. i. p̄lat? ad ecclīā: tēporalia

accipies: q̄ bñ dāt bodie odorē puocatiū i port? iudicib: f.

Eccl. i. f. sacerdotib? et p̄latis et doctozib: Des em diligūt munera se-

quant retributiōes. a. Dia poma noua et vetera dile-

cte mi suau tibi. q. d. id debes egredi: qz oia exēpla ac te-

stimonla parz noui ac veteri testamēti referuau tibi i cōuer-

sione iudeoz et ceteroz ifidelū exponēda. Al qz conuersionē

oim tā i veteri q̄ i nouo testamēto suau tibi: vt tuipse facias

q dixisti Job. xv. a. Sine me nihil potest facere. Al serua-

ui tibi. i. p te incarnatū iustificatos agnouit. Act. iij. b. Mō ē

i aliq alio salus. Al b. Seruau. i. peperit nutritui solidā-

ui: c. Tibi. i. ad honorē tuū: vt q̄ p̄bat et q̄ sequebant ofan-

na clamarēt: Matth. xxi. a. Al poma vetera: patres antiqui:

noua sō christiani moderni. i. a tpe christi: quos christo serua-

uit ecclīa: hedi reiect: Juxta illd Leuit. xxi. b. Aetustissi-

ma veterū comeditis: et nouis supuenitibus vetera pijciet.

Primis em parētib? gratiā cōtulit: sed filijs eoz tanq̄ vete-

ribus et inouari nolētib? ad populū gentiū se cōuertit. Act.

xij. g. Quia repulisti verbū dei. Et sicut solet dici vulga-

riter q̄ inter vetus et nouum maior est caristia: sic inter vetus

et nouū passionē christi. i. magna fuit gr̄ caristia. Vel poma

vetera et noua sūt vtriūq; testamēti sacramēta: vetera christi

aduētū figurabāt: s noua venisse manifestabāt. Quē em moy-

ses figuratiue p̄dixit iohes digito demonstrauit. Vel moralit?

poma vetera: opa timoris: poma noua opa amoris: q̄ dño ser-

uat q̄ i cēlo thesaurizat. Deq̄ aut dīc se seruare ecclīa: qz ex eā

nulla opa possūt esse meritoria. Et antēde q̄ quidā nec habēt

poma nec folia. i. nec opa nec sba. Mtere. viij. c. Foliū deflu-

xit. Quidā folia tm̄. Abacuk. iij. d. Fic? em nō florebūt. Eccl.

Deq̄ est fic? q̄ fuit a dño maledicta: Matth. xxi. b. Talis etiā

quidā sūt q̄z folia decidūt: qn sba inutilia vñ nociua pferūt.

Eccl. i. g. Eritis sic quē? defluentibus folijs. Quidam po-

ma s nō folia: s in istos quidā vetera: tm̄: qdā noua tm̄: qdā

ps. i. viraq: qdā etiā et folia et poma. Ps. Et foliū ei? nō defluet. Eccl.

Quis mihi det te fratrē meū. Expo. La. VIII.

ps. Quia sup spōsū ad egrediēdū inuitauerat volēs

ostēdere q̄ pati sint q̄bū dei recipiāt: introducit hic

synagogam p̄stolantē christi aduentū in carnem et dicentē:

Quis mihi det te? dīc: qz si posset obtineri vñ ipetrari:

sola em charitate dat? ē fili? Eccl. ix. b. Paruul? nat? ē nobis

et fili? dat? est nobis. e. Ecce fratrē meū. i. vt sis frater me?

fm carnē: i. q̄ duplicē christi naturā ostēdit. Dicēdo te: ostēdit

an fuisse q̄ fratrē: et sic ante fuisse q̄ hoīem fuisse: et ita deū

fratrē dīc q̄ amē et gratiā p̄beat et misericōdā: nō dñm q̄ timeat

et pgnā inferat: vt ante i lege fecerat. Frat em noster ē fact? in

nre susceptiōe nature. Un. Ps. Narrabo nomē tuū fratrib?

meis. Eccl. Et Job. xx. d. Glade ad fratres meos et dic eis. Eccl.

Sugentē vbera matris meę. i. legis doctores audie-

tem: Luc. ij. g. Vel eodē mō et sentiu pōt esse vox ecclēsię de

gentib? christi petētis incarnationē: vt sit frater ei? cōmuniōe
nature. Sugentē vbera matris: beatę. f. sginis: q̄ materne
pietatis viscerib? totā fouet ecclēsiā: p̄regit et sup̄portat. Luc
xi. d. Beat? vent? q̄ te portauit. Eccl. Al mat ip̄si? ecclēsię et christi
synagoga: cui? vbera christi sugere dīc: eo tropo q̄ dīc: Vlier

ra matris meę vt inueniam

te solum foris et deosculer

te etiam nemo me despici-

at: Apprehendam te et du-

cam in domum matris meę:

pepit masculū. i. ecclīa:

qn beata virgo pepit

christū: Apoc. xij. b.

Et inueniam te

solum foris: non ab-

scōditū in sinu patris:

nō clausū in lra legis:

nō inclusū i iudē ma-

tris angustijs: Intus

synagoga christi habuerat: sed sub velo sacramētōz. Isaac

caligantibus oculis filiū bñdixerat: nō vidēs cui bñdicebat: et

scissō velo apparuerūt sanctasctōz. Eccl. ix. a. Prop̄ sion nō

tacebo: et p̄pter hierlm̄ nō desca donec egrediat? vt splēdor tu-

stus ei? tē. An christi incarnationē erat abscondita lucerna sub

modio: q̄ i carnatiōe sup cādelabz posita ē vt luceat oib? Eccl.

An et i christi natiuitate carā? Morū scē dñs salutare suū

Eccl. Per h aut q̄ dīc solū patrē et sp̄m sanctū a tēre i fīmita-

ris susceptiōe excludit. Et ad qd veniā. f. vt deosculer te

Eccl. Hoc ē in cetera maximū et familiare signū amoris: Un

mat tota die filiū quē tenerit diligit: nūc in fronte: nūc in ocu-

lis: nūc in facie: nūc in ore: nūc et alibi osculari nō cessat. Luc.

vij. g. dixit dñs phariseo: Osculū mihi nō pedisti: hęc aut ex

q̄ intraui nō cessauit osculari pedes meos. Et subdit: Dimis-

sa sūt ei peccata mltā: qm dilexit multū. Osculū christo dedit

andreas: cū dixit Job. j. f. Quē sc̄psit moyses i lege et p̄p̄e:

inuenimus messīā. Et samaritana: Job. iij. d. Mūd b ē chris-

stus: Et breuiter tot ei oscula p̄buerūt: q̄t veritati testimoniū

phibuerūt. Deosculat etiā: q̄ verba opibus et opa p modulo

suo cōsona reddit. k. Et iam nemo me despiciat. f. cum

apparuerit me esse sororē reginā et spōsā. Olim despectū erat

gen? hūanū: et marie gētilis ad fidē cōuersi: cū mūd? abho-

rebat diuinitatē in hoīe: et vitā i mortuo floruisse: s p incar-

nationē et vnionē nōstre carnis ad deū: inceptit hūana natura

nobilitari: et fide christiāna increbescēte synagoga depmē: et

ecclēsiā gentiū exaltari. Vel vt dicat synagoga: i. Et de-

osculer te. i. fide incipiā cōiung: vt demū plene cōiungar

tempore nuptiarū. k. Et iam nemo me despiciat: id

est seruilitatē affligat: vel me gentilitas exēcatā et reprobatā

ampli? dicat. Apprehēda te. Hoc dīc ecclīa de genti-

bus. i. si velis effugere. m. Et ducam in domum ma-

tris meę. i. synagoge in fine sc̄culi: qn reliquie isrl̄ saue fiet.

Et in cubiculū

Vel est vox synagoge: Apprehēda te? p gratiā et cogni-

tionē. Deq̄ app̄hēsiō i pte fuit: qn vna die pueri sūt ad p̄dica-

tionē petri circū tria milia: Act. ij. g. Sed app̄hēda pleni? in

fine sc̄culor. m. Et ducā tē. vt pus. Vel vox est ecclēsię ge-

neralis: i. Apprehēda te. i. recipiā cū venies i carnē. m. Et

ducā in domū matr̄ meę. i. i egyptū: ne ab herode inf-

ficiat. Et matris suę domū dīc egyptū: maxime quo ad po-

pulum iudeozum: q̄ ibi nutritus et multiplicatus fuit valde.

Ps. Et auxit populū

Horatiz? etiā possunt eē sba fidelis aīę: vel totū ecclē ad

christū. d. Quis mihi det tē. vt fratrē optat christū iue-

nire: vt cū eo sit regni coheres: Ro. viij. c. f. Sugentem

vbera matris meę. i. de sacra sc̄ptura lactēā dulcedinē ex-

trahentē et etiā mihi manifestantē. g. Et sic inueniā te so-

lum: nō aliū. Ps. De? cordis mei et pars mea. Eccl. Et alibi.

Unā petij a dño. Et hoc? b. Foris. i. in apto vberē cōtē-

plationis vel futurę visionis. Vel foris: a mundi curis et a

p̄p̄ij sensus vinculis et p̄p̄ie volūtatis: a turba pharisaicā

et iutilū cogitationū. Vel foris: a carcere huius mortis: g

Inueniā i intellectu. Et deosculer affectu. k. Et iam

nemo me despiciat: q̄ q̄diu hic multiplici despectu sba-

ceo. Eccl. iij. a. Mō p̄fuder? neq; erubescēs. Eccl. S; iterim? i

Apprehēda te? p gr̄az: m. Et ducā i domū mris meę

. i. i intima cordis mei: ybi fuit dom? p̄cupiē meę. Qd tñ mō ē

Matth. 5. b.

Ps. 97.

Ro. 9. f.

Aliter

Doraliter

Ps. 72.

Ps. 26.